

SENTÈNCIA DE 14 D'ABRIL DE 2005

Contracte laboral: exclusió del servei domèstic.- Contracte de servei domèstic: règim jurídic i requisits de l'acomiadament.- Costes: criteris per a la seva imposició en els procediments laborals

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El dia 24 de juliol de 1997, la Sra. Josiane C. va ésser contractada verbalment pel Sr. Cristòfol S.G. en qualitat de treballadora domèstica. El dia 1 de setembre de 1999, la Sra. Josiane C. va ésser acomiadada de manera verbal sense cap tipus de preavís. A conseqüència d'aquest fet, la Sra. Josiane C. va presentar davant de l'Honorable Batllia, demanda contra el Sr. Cristòfol S.G., en reclamació de la quantitat de 223.300 pta. en concepte d'acomiadament fet en forma indeguda.

II.- El Sr. Lluís S.P., actuant com a curador ad hoc del Sr. Cristòfol S.G., es va oposar a les pretensions de l'actora, contestant: que es va comunicar a l'actora, amb més d'un mes d'antelació que no havia de tornar a realitzar les tasques domèstiques a partir del mes de setembre de 1999; que el Sr. S. no tenia cap mena d'obligació d'enviar a la Sra. Josiane C. cap carta certificada, atès que el servei domèstic està exclòs de la regulació del contracte de treball.

III.- Per sentència de data 24 de setembre del 2004, l'Honorable Tribunal Unipersonal de Batlles, secció civil, va desestimar íntegrament la demanda de la Sra. Josiane C., sense fer especial imposició de costes.

IV.- Contra aquesta resolució ambdues parts han interposat recurs d'apel·lació.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- La primera qüestió que s'ha de resoldre, és la de determinar quines normes han de regular la relació laboral entre les parts, tema objecte del recurs d'apel·lació de la Sra. Josiane C.. És incontrovertible que la relació entre les parts és una relació de tipus servei domèstic, i l'article 1-b del Decret de data 15 de gener de 1974 enuncia que s'exclouen de la regulació del contracte de treball, els serveis domèstics que es regiran pels usos i costums d'aplicació. Resulta d'aquesta disposició molt clara, que no són d'aplicació a les relacions de servei domèstic, les normes establertes pel Decret sobre el contracte de treball, sinó que aquest tipus de relació laboral ha de ser regulada pels usos i costums. Dit això, és cert, que quan el servei domèstic presenta una total analogia amb una feina de qualsevol tipus, desenvolupada en el marc d'un contracte de treball, és del tot just i equitatiu, que el treballador domèstic pugui gaudir de les mateixes garanties que els altres treballadors. Ara bé, en el cas d'autes, no es pot equiparar la Sra. Josiane C. a un treballador ordinari, perquè la feina desenvolupada per l'actora no presenta els mateixos criteris que una feina regulada per un contracte de treball. En efecte, resulta de les proves que consten en autes, i més concretament dels extractes de compte de la CASS, que la durada de treball i la nòmina de la part agent canviaven cada mes i corresponien d'una banda, a molt menys dels 40 hores legals per setmana i d'altra banda a un sou inferior al salari mínim garantit, fixat pel M.I. Govern. Per tant no es pot invocar en el present litigi, fins i tot per analogia, el respecte dels requisits exigits en cas de resolució del contracte de treball, sinó que s'ha d'aplicar els usos i costums vigents en la matèria.

II.- De manera genèrica, a Andorra, el servei domèstic no està sotmès a normes coercitives sinó liberals i l'únic requisit que s'ha de respectar és que les parts, i especialment el treballador, siguin tractades dignament. En el cas d'autes no existeix la prova que la Sra. Josiane C. hagi estat acomiadada de manera incorrecta, atès que les parts no estan d'acord sobre la relació de l'acomiadament i del preavís atorgat; el Sr. S. manifestant que la treballadora fou acomiadada a final del mes de juliol abans que la mateixa marxés de vacances, i la Sra. Josiane C. sostenint que fou el primer dia de setembre que el Sr. S. va notificar-li que no havia de tornar a realitzar la seva feina, sense que consti en autes, un element suficientment provant per acreditar l'una o l'altra de les versions de

les parts. En conseqüència s'ha de desestimar les pretensions de l'actora en concepte d'indemnització per acomiadament fet en forma indeguda.

III.- Pel que fa a la condemna en costes, objecte de l'apel·lació del Sr. Cristòfol S.G., s'ha també de confirmar la sentència impugnada que no ha fet especial imposició de costes, atès que d'una banda, es tracta d'un procediment laboral en el qual, encara que les pretensions de la treballadora no hagin estat estimades, no existeix cap mala fe per part de la Sra. Cristòfol S.G., i que d'altra banda, no existeix a Andorra, cap normativa precisa que regula el servei domèstic, el que obra la porta a totes les interpretacions. Per la mateixa raó, i compte tingut que es desestima el recurs de cadascuna de les parts, es equitable de no fer especial condemna en costes de segona instància.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar els recursos d'apel·lació de la Sra. Josiane C. i del Sr. Cristòfol S.G.; **confirmar** la sentència de l'Honorable Tribunal Unipersonal de Batlles de data 24 de setembre del 2004 en tots els seus extrems; **sense fer** especial imposició de costes de segona instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-